

یک مویز و چهل قلندر!

آمدن رسول خادم به فدراسیون کشتی و قبول مسئولیت مهم مدیریت تیم‌های ملی کشتی و امور فنی رده‌های سنی مختلف آزاد و فرنگی تمام معادلات را برهم زد. فردی که داعیه ریاست بر سازمان تربیت بدنی (وزارت ورزش جدید) حتی شهرداری تهران را بر سر داشت به یکبار همدیریت تیم‌های کشتی را پذیرفت و این قدری قابل تأمل است. البته بیان این مهم به آن معنا نیست که در شایستگی‌ها و توان این قهرمان جهان و المپیک تردیدی وجود داشته باشد زیرا رسول خادم تمام ویژگی‌های فنی و تکنیکی لازم را در جهت هدایت تیم‌های کشتی دارد. اما اینکه چرا و چگونه بعد از گذشت سال‌ها که وی حاضر نبود حتی در خصوص ورزش و کشتی سخن بگوید در یک گذرگاه تاریخی حاضر شده‌سر از متن کشتی در آوردماری است که شاید شخص وی بهتر از هر کسی می‌تواند زوایای پنهان و آشکار آن را روشن کند. از سوی دیگر جایگزینی حسن رنگرز با محمدعلی صنعتکاران در مقام نایب رییس فدراسیون بیانگر این مفهوم است که از این پس در بخش کشتی فرنگی نیز فردی صاحب نظر باید دیدگاه‌های منحصر به فرد پای کار خواهد بود. به دیگر سخن اگر رسول خادم مدیریت مجموعه تیم‌های کشتی آزاد و فرنگی و امور فنی را بر عهده دارد حتماً وظیفه دارد در پشت کشتی فرنگی را با متخصص این بخش یعنی رنگرز که از قضا به عنوان نایب رییس نفر دوم فدراسیون محسوب می‌شود در میان گذاشته نهایتاً در این باره تصمیم گیری کند. از سوی دیگر اعضای شورای سیاست‌گذاری متشکل از چهره‌هایی چون جدیدی، سوخته‌سرابی، سلیمانی و رضایی که از قضا همگی آنان قهرمانان بزرگ رشته آزاد محسوب می‌شوند و دوست دارند حضورشان در فدراسیون جدی گرفته شده و چنانچه دیدگاهی در مورد تیم‌ها و نفرات دارند مورد توجه قرار گیرد. در طرف دیگر این چهره‌های شاخص و نامدار و مجموعه افراد

ورزش و علاقه‌مندان خواهد بود تنها نقطه ابهام و نگرانی آن است که مبادا این جمع حکایت یک مویز و چهل قلندر را در ذهن تداعی کند. امیدواریم و آرزو می‌کنیم این گروه که برخی از آنان در گذشته حاضر به تحمل دیگری نبوده‌اند بتوانند با همدلی، اتحاد و دوستی بار سنگین ورزش اول را بردوش کشیده و با موفقیت آن را به سر منزل مقصود که همانا موفقیت در میدان المپیک است برسانند، امیدواریم برخی از این عزیزان بر سر جایگاه، موقعیت و اختلاف سلیقه بار خاطر نشوند. کشتی امروز و طی ماه‌های باقی‌مانده تا المپیک بیش از همه نیاز به آرامش دارد امیدواریم شرایط به گونه‌ای رقم نخورد که فضای همدلی کدر و آنان که باید موجب آرامش باشند وسیله تشتت آرا و دوگانگی تبدیل شوند.

بزرگی که اخیراً وارد گود شده‌اند، اعضای کادرهای فنی نوجوانان، جوانان و بزرگسالان باید دیدگاه‌ها و نقطه نظرات ویژه خود حضور دارند که بیشتر آنان طی چند سال گذشته با تفکرات خود تیم‌های مربوطه راه‌دایت کرده‌اند و بالاخره اینکه مطابق اعلام سرپرست فدراسیون منصور خان برزگر نیز گوشه‌ای از کار را بر عهده خواهد گرفت. مردی که طی بیش از سه دهه گذشته همواره در کنار ورزش اول حضور داشته و تیم‌های کشتی آزاد با وجود این مربی با تجربه و کهنه کار افتخارات بی‌شماری برای کشورمان به ارمغان آورده است. شکی نیست که حضور تمام این بزرگان و چهره‌های شاخص و حتی ورود احتمالی افراد دیگر به فدراسیون موجب خوشحالی خانواده این

چهار بنیادین

دگرگونی، تغییرات، سونامی و یا هر چه که اسمش را بگذاریم در کشتی اتفاق افتاد، آنان که با ویژگی‌های اخلاقی رسول خادم آشنایی دارند خوب می‌دانستند که حضور وی به عنوان مدیر تیم‌های ملی و حوزه فنی فدراسیون کشتی معنایی جز در دست گرفتن مقدرات تیم‌های کشتی ندارد. در گذشته نیز ثابت کرده اعتقادی به سرمربی در تیم ملی ندارد زیرا خود وی عملاً چنین نقشی را ایفا می‌کند. شاید به همین دلیل دو سرمربی جوانان و نوجوانان کشتی آزاد را به عنوان مربی در جمع بزرگسالان به خدمت گرفته است، در اینکه رسول خادم قهرمان بزرگی بوده و برای اوج و اعتلای کشتی ایران زحمت فراوان کشیده حرفی نیست اما تمام این ویژگی‌ها کنار گذاشتن غلام محمدی و محسن کاوه را توجیه نمی‌کند، رسول به هر دلیل ممکن سال‌ها از بطن و متن کشتی دور بوده و طی این سال‌ها چهره‌هایی چون غلام رضا محمدی، محسن کاوه، اکبر فلاح، منصور برزگر، علیرضا حیدری، تقی اکبرنژاد، امیر توکلیان و بسیاری دیگر برای ورزش اول جانفشانی کرده و منشأ خدمات فراوانی بوده‌اند. آنان در مسیر حرکت و تلاش‌های خود اشتباهات فراوانی نیز داشتند که به موقع خودمورد انتقاد کشتی نویسان قرار گرفتند با تمام این احوال شایسته نبود چند سال زحمت مربیان تیم ملی کشتی آزاد بزرگسالان چنین مورد بی‌توجهی و کم‌لطفی قرار بگیرد اگر رسول خادم برای کشتی ما افتخار آورده غلام رضا محمدی و محسن کاوه نیز برای این ورزش کم‌زحمت نکشیده‌اند. هر چند مزده‌جات خود را گرفته و همه این عزیزان بزرگوار به مدد کشتی سراج بالاد در آورده و بعضاً به جایگاه رفیع اجتماعی نیز تکیه کرده‌اند اگر راست گفته باشیم و دغدغه همه ما موفقیت و پیروزی کشتی در میدان المپیک باشد باز هم نباید ببذیریم این افتخار به قیمت بی‌حرمتی افراد، خفت دیگران، نادیده گرفتن زحمات و در یک کلام آموزش شیوه‌های نامتعارف به دست آید بارها و بارها فریاد بر آورده‌ایم که کشتی ورزش پهلوانی، جوانمردی، مروت و دوستی است. این آموزه‌ها را از بزرگترها گرفته‌ایم و دوست داریم قهرمانان و افتخار آفرینان کشتی نیز بیش از هر کسی نکات یاد شده را رعایت کنند چون حساب کشتی با تمام رشته‌های ورزشی متفاوت است. افراد جامعه خصوصاً نوجوانان و جوانان چشم ندارند از ورزشکاران، مربیان و پیشکسوتان رشته پهلوان پروری چون کشتی کرداری فراتر از معمول مشاهده کنند، هنر آن است که زحمتکشان و تلاشگران کشتی را دور هم جمع کنیم و گر نه راندن افراد بی‌توجهی به عملکرد ایشان که کاری ندارد، پذیرفتن مسئولیت تیم‌ها در میدان المپیک چه دردی از سیل علاقه‌مندان کشتی و مردم این آب و خاک دوا خواهد کرد اگر موفقیتی به دست نیاید، مردم نجیب ایران چه زمانی مربیان و ورزشکاران ناکام را به محاکمه کشیده‌اند که المپیک لندن بار دوم باشد؟ به هر روی فرصت کوتاه است و چه بسا عده‌ای نقدهایی از این دست را حمل بر جانبداری از این و آن تلقی کرده و بر خلاف مصالح کشتی قلمداد کنند بنابراین گزیده‌تر آنکه این زمان بگذاریم تا وقت دگر.

